

[Henry Christensen.]

også blive undervisning om, hvad „kejtet galop“ er for noget; jeg ved det ikke.

Det, der giver mig anledning til at tage ordet igen, er undervisningsministerens udtalelse om de private skoler. Husker jeg ret, var ministerens udtalelser, da vi drøftede dette spørgsmål i foråret, af betydelig mere positiv karakter — nemlig dengang det gjaldt om at redde det andet lovforslag i land — end de var nu, og jeg må forbeholde mig, at vi vender tilbage til dette spørgsmål ved førstkommende lejlighed. Jeg finder det urimeligt, hvis man nu benytter det skete til at forringe forholdet mellem de private skoler og de offentlige skoler i strid med, hvad ministeren lovede, dengang vi behandlede disse ting i foråret.

Endelig var der spørgsmålet om civilundervisningen. Jeg tror, det ville have interesse i hvert fald at få oplysning om undervisningsministerens egen personlige mening om de eventuelle nedskæringer af civilundervisningen for de værnepligtige. Ministeren kunne gøre undervisningen i al almindelighed en stor tjeneste ved at gå imod disse bebudede nedskæringer.

Undervisningsministeren (Bomholt): Med hensyn til gratis skolemateriel til private skoler er min stilling totalt uændret. Der fremkom et forslag i sin tid, da vi behandlede lovforslaget, fra de private gymnasiers side; det var præget af mådehold, og jeg udtalte dengang efter at have konfereret til anden side, at det var et forslag, som der ville blive set på med velvilje. Sådan er stillingen stadigvæk.

(Kort bemærkning).

Hvidberg: Jeg kan stadig ikke se, at det er min pligt at anvise dækning. Undervisningsministeren sagde i sin fremsættelsestale, at det må anses u hensigtsmæssigt i loven om „Ungdommens uddannelsesfond“ udtømmende at angive, ad hvilke veje fonden agtes finansieret. Kunne det så ikke være passende for mig at spørge undervisningsministeren, om han ikke kan udrede det noget nærmere, om finansieringen ikke kunne ske gennem en besparelse på statens budget? Jeg er enig med ministeren i, at man burde og kunne skære nogle af univer-

sitetsstudierne ned; der er dødt stof, som kan skæres væk, og der er andet stof, som kan forenkles, og jeg tror, man skal sætte ind på dette punkt.

Formanden: Jeg gør opmærksom på, at spørgsmålet om dækning kommer til behandling under næste punkt på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Det hastede meget i foråret med at få loven om vederlagsfri undervisning og skolemateriel vedtaget. Jeg spørger da påny undervisningsministeren: Hvornår kan vi forvente at der kommer realiteter af den velvilje, som ministeren gav udtryk for at han har med hensyn til at opfylde løftet om at stille de private skoler lige med de offentlige, alt set i relation til det forhold, der var mellem offentlige og private skoler, inden denne lov blev gennemført?

Og dernæst: Hvad mener ministeren personlig om de bebudede nedskæringer af civilundervisningen for de værnepligtige?

Undervisningsministeren (Bomholt): Nu er vi jo nede på det niveau, hvor man kan klare sig. Jeg har sagt ganske klart, at civilundervisningen ikke henhører under mit ministerium, men at jeg er villig til at fremskaffe de oplysninger, det ærede medlem har ønsket. Jeg kender ikke sagen; hvordan vil man så forlange, at jeg på stående fod skal give svar? Med hensyn til det andet spørgsmål er det så heldigt, at jeg har givet det ærede medlem fuldkommen fyldestgørende besked. Det er god gammel taktik at rejse spørgsmål om noget andet end det, der ligger for, helst gå udenom sagen, stille spørgsmål på et helt andet felt. Det ærede medlem fik halen i klemme på hovedspørgsmålet og rykkede derfor ud med et spørgsmål om anliggender, der henhører under et helt andet ministerium.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Den højtærede minister tager fejl; de spørgsmål, jeg har stillet, er ikke fremkommet som nogen hjælpe-manøvre; det er ministeren, der forsøger at